

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 710/2024
19.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Душка Пуђе, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.126/23 од 27.09.2023. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.198/23 од 27.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 19. јуна 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душка Пуђе, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.126/23 од 27.09.2023. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.198/23 од 27.12.2023. године у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачки 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.126/23 од 27.09.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у том року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка приватној тужилњи плати износ од 159.460,00 динара, те да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр.198/23 од 27.12.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Душка Пуђе, а пресуда Основног суда у Ваљеу К бр.126/23 од 27.09.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Душко Пуђа, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на незаконитим доказима, и то пре свега на записнику о рочишту за мирење од 10.07.2023. године, које је одржано и поред тога што нису били испуњени услови из члана 505. став 3. ЗКП јер није било доказа о томе да ли је окривљени уредно позван или није, док је истовремено, ван главног претреса, испитан сведок ББ, па како је ову доказну радњу испитивање сведока суд спровео без присуства окривљеног, то по наводима захтева наведени записник представља незаконит доказ.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, обзиром да из списка предмета произилази да је рочиште за мирење 10.07.2023. године, одржано сагласно члану 505. став 3. ЗКП, јер се приватна тужиља ВВ на рочишту изјаснила да не жели да се мири. Након тога, суд је заказао главни претрес, који је одржан дана 31.08.2023. године и који је настављен дана 27.09.2023. године, на ком главном претресу је испитан сведок ББ, па како је на овом исказу наведеног сведока (од 27.09.2023. године), заснована правноснажна пресуда, а не на њеном исказу од 10.07.2023. године, то је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

У осталом делу, бранилац окривљеног истиче битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву истиче и да су нижестепени судови учинили повреду закона на тај начин што нису прибавили као доказ извештај ПУ

Ваљево о интервенцији и изласку на лице места поводом спорног догађаја иако је бранилац предложио извођење овог доказа, којим наводима указује на повреду закона из члана 395. ЗКП, која повреда такође, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законски разлог због ког је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца због повреде закона.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић